Duiliu Sfinţescu
173 Avenue Général de Gaulle
F - 92170 Vanves

5 Septembrie 1991

Rogu-vă pe voi, fraţilor, ca toţi aceeaş să vorbiţi şi să nu fie printre voi dezbinări, ci să fiţi uniţi în duh şi în cugete.
(1 Corinteni 1, 10)

Dragi camarazi,

Adresez această a doua scrisoare celor dintre voi cărora le-am scris în 23 Iunie, precum şi celor cărora din diferite pricini (dar nu din neglijenţă sau nepăsare) le-am adresat acea scrisoare mai târziu.

Găsesc de cuviinţă să mă adresez tuturor, deci nu numai celor care şi-au dat osteneala să-mi răspundă, ci şi celor de la care - din motive necunoscute mie - nu am primit răspuns.

Deşi aştept să mai primesc încă unele răspunsuri întârziate, cred că este acum momentul de face un bilanţ al rezultatului acestei acţiuni şi de a degaja concluziile care decurg din acest rezultat.

Am primit până acum răspuns de la aproape două treimi din cele 98 de persoane cărora le-am scris. (Atâtea adrese am avut.) Toate răspunsurile primite sunt afirmative, cu foarte puţine excepţii.

Ţinând cont de acest rezultat încurajator, dar şi de observaţiile îndreptăţite exprimate de către unii camarazi, vin să vă supun câteva concluzii care-mi par potrivite cu situaţia în care ne aflăm.

1. Nu voi convoca o adunare, din motivele următoare:

- Nu ar putea participa decât un număr redus de camarazi, deci o minoritate.
- Vor veni mai cu uşurinţă cei din zona locului de adunare, ceeace i-ar nedreptăţi pe cei din depărtare.
- Adunarea nu ar fi deci reprezentativă şi s'ar reduce la un simplu grup, ceeace ar fi contrar scopului urmărit.

In consecinţă, vă propun o procedură prin scris, astfel ca fiecare să fie considerat în mod echitabil.

2. Ţinând seamă de faptul că noi, suptavieţuitori risipiţi în diasporă, nu putem pretinde la alt rol decât acela de a mărturisi adevărul privitor la Mişcarea Legionară a Căpitanului, mai cu seamă pentru tineretul care se ridică în ţară şi care cere şi aşteaptă însetare acest adevăr de la noi, dar şi pentru a înfrunta campania de defăimare a numelui de legionar şi a memoriei Căpitanului, dezlănţuită şi întreţinută cu ură şi mişelie, de o jumătate de secol, pe toate căile de expresie, atât în ţară cât şi în Occident.

Vă propun deci să ne afirmăm dorinţa de a ne regăsi pentru a împlini această sfântă datorie şi - ca un prim pas - să ne manifestăm printr'o declaraţie pe care o supun astăzi aprobării fiecăruia. Rostul ei este să exprimăm hotărîrea noastră de a da precădere totală problemelor care se pun în acest ceas de răscruce, în raport cu ţara.

Această manifestare fundamentală nu implică o obligaţie de activitate proprie sau încadrată: fiecare va aprecia singur în ce măsură doreşte şi poate întreprinde sau participa la manifestări specifice, în sensul datoriei pe care o avem faţă de memoria Căpitanului, dar şi faţă de Dumnezeu, care ne-a îngăduit să mai fim şi astăzi în viaţă.

Dar şi cei ce nu vor putea să participe efectiv la aceste manifestări, vor contribui totuşi prin încurajarea şi girul lor moral, aprobând această declaraţie de principiu. Vom da astfel acelor tineri care, pe bună dreptate, îşi îndreaptă privirea spre noi, asigurarea că apelul lor nu va rămâne fără ecou.

3. In lumina adeziunii voastre, pe care o solicit în numele dragostei de Legiune, ne va fi desigur uşor să găsim, prin bună înţelegere, modalitatea practică de legătură şi coordonare între noi. Până atunci, contactele dintre noi (cei din diasporă) vor putea fi continuate ca şi până acum.

Aştept deci, dragi camarazi, sprijinul vostru moral pentru această grea misiune şi vă salut cu dragoste legionară şi cu toată modestia cuvenită.

Cel mai bătrân dintre voi,

Duiliu Sfinţescu

D E C L A R A Ţ I ' E

De doi ani, evenimente capitale au modificat peisagiul socio-politic din fostele ţări dominate de comunism. Din nefericire, speranţele născute în ţara noastră au fost de scurtă durată. Uneltele Satanei continuă şi astăzi, sub altă mască, să stăpânească peste destinul neamului românesc. Eliberarea aşteptată de cincizeci de ani de dictatură nu a fost decât o simplă licărire.

Constatăm cu durere şi indignare că a reînceput campania de denigrare şi dezinformare cunoscută nouă încă de la apariţia Căpitanului şi a Mişcării Legionare pe scena vieţii publice.

Incrâncenarea aceasta nu demonstrează nimic altceva decât perenitatea valorilor noastre şi teama viscerală de persistenţa spiritului legionar reapărut pe neaşteptate în lupta tineretului de astăzi, în ciuda tuturor terorilor, închisorilor, lagărelor sau execuţiilor sumare.

Conştienţi de importanţa valorii spirituale a Mişcării Legionare şi a fondatorului ei, Corneliu Codreanu;

conştienţi de importanţa pe care acest spirit o îmbracă, mai ales pentru lupta de astăzi a tineretului român în împrejurările dramatice prin care trece neamul românesc;

conştienţi de necesitatea apărării acestui nestimat patrimoniu născut din străfundurile fiinţei noastre româneşti,

noi, cei din generaţiile de la Vişani, de pe crestele Carpaţilor, supravieţuitori ai închisorilor şi lagărelor de exterminare comuniste, risipiţi de vrăjmăşia vremurilor pe cinci continente, considerăm că suntem obligaţi cu toţii faţă de angajamentele luate cândva, să ne reîntoarcem la izvoarele credinţei noastre, la spiritul de camaraderie şi dragoste care a constituit întotdeauna cimentul Mişcării Legionare pe drumul ei spre înălţarea neamului românesc pe căile Domnului.

In acest spirit de fidelitate vom găsi desigur forma potrivită de colaborare între noi, dar şi modul în care vom răspunde dorinţei tineretului din Ţară, căruia îi revine de drept, şi inevitabil, rolul de a determina modul lui de activitate pentru viitor, în raport cu problemele cărora trebue să facă faţă neamul românesc.

In numele supravieţuitorilor Legiunii lui Corneliu Codreanu aflători în diasporă, care au aprobat această declaraţie,

Duiliu Sfinţescu